

Rehabilitační pobyty 2006

Letošního pobytu, který se konal ve dnech 14.6 – 1.7.2006 v Třemošné u Plzně jsem se zúčastnil velmi rád. Když jsem se dozvěděl o této možnosti jet jako osobní asistent s lidmi po DMO, nepotřeboval jsem ani čas na to, abych tuto nabídku zvažil a okamžitě jsem souhlasil. Chtěl jsem využít svých zkušeností získaných jednoletým vztahem s bývalou přítelkyní, která měla DMO a byla na vozíku. I když mě před odjezdem začaly přepadat zákeřně pochybovačné myšlenky o tom, zda to zvládnu, jestli někoho nezklamou, když ani nevím, kdo a co tam bude za klienty či asistenty. Možná, že nakonec zvítězila má dobrosrdečnost, chuť pomáhat druhým a spolupodílet se na takovýchto akcích a projektech, či jen myšlenka toho, že se nic nesmí vzdát bez boje, každopádně jsem moc rád, že jsem se rozhodl jet. Asi už i proto, že v dnešní uspěchané době jsou někteří lidé sobecky bezohlední a invalidní vozík berou spíše jako nakažlivou nemoc, které je nejlepší se zdaleka vyhnout, místo toho, aby si řekli, že ten vozík není překážka, nýbrž malé omezení, které s malou pomocí a tolerancí se dá překonat.

Letos byl sraz v sobotu 17.6. na parkovišti Centra Černý Most (u Globusu), kde se postupně shledávala většina asistentů a klientů. Slečna Kateřina Maxová v době srazu byla již čtvrtým dnem v Třemošné u Plzně, kde společně se svým přítelem a zástupcem Danielem Ženíškem a s dvěma asistenty připravovali pobytové a organizační potřeby a náležitosti, aby ušetřili práci a čas asistentů, kteří se díky tomu mohli naplno věnovat svým klientům. Společně s tímto jsem se dozvěděl, že tyto pobyty organizuje Katka již pěknou řadu let, tak mě zamrzelo, že jsem se o tom dozvěděl až letos. A ani letos tomu nebylo jinak a celý pobyt za pomoci sponzorů zorganizovala. O to víc jsem se těšil, až Katku poznám osobně. Čekal jsem, že to bude slečna bez jakéhokoli omezení či handicapů. O to víc mě překvapilo to, že sama Katka má pohybové potíže i potíže s výslovností, přesto však houževnatá, naplněna touhou pomáhat druhým, což se jí daří úspěšně již několik let a zvládá to úplně skvěle, což si zaslouží více než jen obdiv a velké uznání. I když se zrovna žádný pobyt nekoná, tak neotálí a místo toho, aby odpočívala, tak obětavě shání sponzorské příspěvky na úhradu pobytu osobním asistentům, kteří jsou nezbytnou součástí celých těchto akcí.

Pobyt 2006 v Třemošné u Plzně v Domě EXODUS měl stanovený harmonogram již od snídaně až po večeři. V den příjezdu se večer konal táborák, který ze začátku doprovázel Katčin uvítací proslov, který krom přivítání obsahoval seznámení s plánovanými akcemi na první týden, každý měl možnost se k těmto akcím vyjádřit, aby nikdo neměl pocit, že je nucen do aktivit, které se mu nelíbí, ale k žádným výhradám nedošlo. Během táboráku jsme si vyprávěli nové příběhy a zážitky, které se stali v době mezi jednotlivými pobyty. V neděli byl ještě volný program, abychom se všichni stihli aklimatizovat a připravit se na následujících čtrnáct dní. Dorazila i paní Haplová, fyzioterapeutka která s klienty od pondělí do pátku cvičila rehab. Vojtovu metodu. Zároveň od pondělka začaly klientům různé procedury od perličkové lázně až po masáže. Počasí nám dopřávalo slunečných dnů s teplotami přesahujícími 30 stupňů, takže o to víc všichni uvítali výlety do bazénu do Plzně-Slovan, kde jsme trávili odpoledne v pondělí, středu a pátek. Jen někteří se museli této možnosti vzdát, neboť měli domluvené procedury a i když v bazénu byla možnost

perličkové lázně, relaxačního bazénu nebo normálního bazénu na plavání, nikdo nic nenamítal, že se toho vzdává, kvůli procedurám. Možná i proto, že samotné procedury přinášely relaxaci a příjemné uvolnění. Byli jsme se podívat i do centra Třemošné, kde jsme objevili cukrárnu pod stíny slunečníků, kde si každý dopřál chladivé osvěžení, ať už formou chlazeného nápoje či zmrzlinou. Měli jsme zde prezentaci firmy Otobock zabývající se výrobou el. vozíků ve ZRUČI u PLZNĚ, která nám přijela předvést mechanické i elektrické vozíky, což zaujalo nejen klienty, ale i asistenty, takže všichni vřele uvítali a využili možnost si předváděné vozíky vyzkoušet, projet se a otestovat pohodlí včetně jejich předností. Na sobotu a neděli byla naplánována návštěva autokempu Ostende, kam nás dopravil hezký historický autobus. I zde nám počasí celkem přálo, takže vysoké teploty tlumily stíny okolních stromů a nedaleká voda. Lesní procházka většinu zmožila a tak jsme se zastavili u stánku s občerstvením, kde jsme se občerstvili a nabrali síly i na zpáteční cestu. Večer jsme si opekli buřty a zpívali s doprovodem kytary. Ani po návratu z autokempu nuda rozhodně nebyla, neboť i nadále krom procedur probíhali různé společenské akce, jako například výlet do Plzně, kde nás čekala příjemná naučná procházka po památkách. Jen náměstí jsme nestihli projít celé, protože nám to počasí nedopřálo a tak jsme se před blížící se bouřkou ukryli v nedaleké, útulné, hezké a téměř bezbariérové restauraci „U NOVÁKŮ“, kde jsme se najedli a odpočinuli si. V následujících dnech nám ani zamračené počasí nezkazilo náladu a plány. Chvilkami nás sice trápily přeháňky, ale nezabránily nám ve výletu na parník, z jehož paluby byl krásný výhled na okolní břehy, nakonec se alespoň na chvíli vyjasnilo, takže výlet senám vydařil. Stejně to bylo i s návštěvou stáje, kde jsme se mohli podívat na chov koní, dozvěděli jsme se, co takový chov obnáší za péči a finanční náklady. Na závěr, kdo chtěl se mohl na koni svést. V předposlední večer se konal rozlučkový večírek, na kterém se grilovalo, hrálo na kytaru, zpívalo a povídalo..

Zorganizovat takovýto pobyt není nic lehkého, ale i samotné dodržení rozvržených programů, práce a pomoc klientům vyžadovalo a vyžaduje nejen sílu, vůli, ale i přesvědčení toho, že se to vše dá zvládnout. A taky se to zvládlo a zvládá. Sešel se zde tým skvělých asistentů, kteří i přes to, že každý měl svého klienta, tak byl každý ochotný a schopný pracovat v týmu, ve kterém si navzájem každý vyšel vstříc, maximálně si bez ohledu na únavu vypomohl, zaskočil nebo si jakkoli pomohl. Takže během pobytu nevznikly žádné větší problémy a ty menší se během chvíličky s úsměvem vyřešili, ať už mezi asistenty či po konzultaci s Katkou a Danem, kteří se angažovali mezi asistenty a zvládali to perfektně bez problémů. Celkově se tento pobyt vydařil, každý odjížděl s rozšířeným okruhem přátel, zážitků, ba i nových cílů. Prostě to bylo krásných čtrnáct dní strávených po boku bez výjimky skvělých lidí a myslím si, že všichni máme na dlouhou dobu nač vzpomínat. A já se už teď moc těším na další pobyty, akce a další spolupráci s Katkou, Danem a celým týmem asistentů i klientů. Proto doufám, že Katka s Danem neupustí od svých plánů a cílů. Rovněž pevně věřím a doufám, že se nezúží seznam nynějších sponzorů a i nadále zachovají Katce a Danovi přízeň, morální i finanční pomoc, za což jim touto formou velice děkuji... Za tým asistentů **Karel Mlejnek**

O pomoc během našeho pobytu musíme poděkovat především paní *Radce Fojtové* vedoucí domů **EXODUS**, řediteli panu *Mgr. Svobodovi*. Na závěr děkujeme všem sponzorům, které přispěly k letošního pobytů Třemošné u Plzně pobytů přispěli. Převážně klientů bylo zajištění plošinovým autobusem od společnosti ČSAD SEMILY. Autobus nám

uhradila ve spolupráci nadace KONTO BARIÉRY. Firma JM partners.CZ, s.r.o. nám zajistila dodávku na přepravu zavazadel klientů a rehabilitačních pomůcek. Paní Mgr. Šádková z Help Centra v Mladé Boleslavi zapůjčila na dobu pobytu dva invalidní vozíky a dalších pomůcky. Fa: PODĚBRADKA nás podpořila minimální vody pro účastníky pobytu na náročné rehabilitační cvičení.

Více informací ohledně tohoto pobytu se můžete obrátit buďto emailem, nebo přes internetové stránky, možnost fotogalerie na CD. Mnohokrát Vám všem ještě jednou děkujeme a věříme, že budeme moci o pomoc požádat i v budoucnu. Na další spolupráci se těší

Kateřina MAXOVÁ a **Daniel ŽENÍŠEK** organizátoři rehabilitačních pobytů